

[Justitsministeren]

ring også af de andre forhold, som agenten måtte have deltaget i. Det er den samlede vurdering, som domstolene skal foretage. Det er baggrunden for, at vi har givet tiltalefralfald, som forudsætter skyld, det er fuldstændig korrekt. Baggrunden er den samlede virksomhed, der har foreligget.

Formanden:

Jeg vil gerne nu minde om, at vi har første behandling af forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov. Jeg gør denne bemærkning, fordi inddragelsen af Arne Herløv Petersen-sagen tilsyneladende har givet anledning til, at alle ønsker ordet.

Før jeg giver ordet til en lang række talere, der har ønsket at komme med korte bemærkninger, gør jeg således opmærksom på, at det stadig er lovforslaget, vi behandler.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg ville have været glad, hvis formanden havde gjort den bemærkning, inden ministeren svarede, for det, der undrer befolkningen, er, hvorfor man ikke rejser sag mod Arne Herløv Petersen, når man side op og side ned sætter tingene op, som om der næsten ikke er det, den pågældende ikke har gjort.

Hvis dette lovforslag fra VS havde fået tilslutning fra socialdemokratiets side og fra andre, så havde vi i hvert fald været forskånet for at få det tiltalefralfald med alle disse opremninger af, at pågældende reelt er skyldig alligevel, men på grund af idealistiske bevæggrunde og pågældendes ringe økonomiske udbytte sigter vi ikke vedkommende – fordi han reelt er en amatør.

(Kort bemærkning).

Wilhjelm (VS):

Det kan ikke nytte noget, at ministeren fremturer. Denne gang sagde han, at bemærkningerne stort set ikke drejer sig om andet end Arne Herløv Petersen-sagen. Det er ikke os, der lægger op til at diskutere Arne Herløv Petersen-sagen. To tredjedele af vore bemærkninger drejer sig om problematikken generelt, propagandafinansiering fra udenlandsk magt eller nogle, der varetager udenlandsk magts interesser, og om Steinckes gamle forslag. Nu snakker jeg ikke om

bilaget, som kun handler om Steinckes gamle forslag. To tredjedele af bemærkningerne handler om det. Den midterste tredjedel handler ikke om Arne Herløv Petersen-sagen, men om ministerens optræden i den sag. Jeg finder ikke, at vi kan have en retstilstand, hvor ministeren nægter at være med til at kræve en sådan oplysningspligt om midler, der kommer fra udlandet, og så alligevel forsvarer, at han gerne må hænge folk ud for at have modtaget midler fra udlandet, selv om det er fuldstændig lovligt. Jeg synes ikke, vi kan have den retstilstand, og jeg mener, at det minimum, der må komme ud af det, hvis ministeren og hans parti fortsat ikke vil være med til en bestemmelse af denne art, må være, at man ikke i fremtiden hænger folk ud for noget, som man ikke har villet være med til her i salen at stille krav til folk om.

Vi kan ikke have i fremtiden, at man på den måde, som det skete i redegørelsen, hænger personer ud for, at de har gjort det og det og det, som er fuldt lovligt, og hvor ministeren oven i købet bagefter siger, at han ikke engang vil være med til at stille krav i den forbindelse om en oplysningspligt.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

I anledning af ministerens udtalelser heroppefra om Arne Herløv Petersen-sagen vil jeg gerne understrege, at efter min opfattelse er ministeren berettiget til at begrunde, hvad der er sket, herunder anholdelsen af Herløv Petersen. Men jeg føler, at ministeren gik videre, for det var, ligesom om ministeren ønskede at understrege, at Herløv Petersen alligevel var skyldig. Hvis han er skyldig, burde der være anlagt sag. Meget tyder på, at han var det. Det er, ligesom om ministeren bruger anledningen til på én gang at sige: vi anlægger ikke sag, vi er meget flinke – og så skal det lige understreges: men han er skyldig.

(Kort bemærkning).

Hans Jørgen Jensen (S):

Det slap jo helt klart ud, da hr. Wilhjelm svarede mig, at det ikke var Herløv Petersen-sagen, men det var justitsministersagen, der interesserede. Det var altså ikke forslaget, der interesserede. Det blev helt klart de-